

Žal. úřad odůvodňuje svůj odchylný názor poukazem na § 161 odst. 2 cit. zák. Podle názoru nss-u nemůže právní moc prvního platebního výměru však působiti jen proti zaměstnavateli, nýbrž jeví své účinky též proti pojišťovně. Zákon o soc. pojištění nedává pojišťovně výslovně všeobecného práva předepisovati dodatky k pojistnému, jež platebním výměrem nabytým právní moci bylo již formalisováno. Takového ustanovení nelze zejména spatřovati v § 161 odst. 2 cit. zák., na který se nař. rozhodnutí odvolává, podle něhož povinnost platiti pojistné není závislá na tom, byl-li příspěvek vyměřen a nabyt-li platební výměr právní moci, neboť v ustanovení tomto jest pouze normována splatnost pojistného a vykonatelnost platebního předpisu nezávisle na formální právní moci platebního výměru; jiného norma ta neupravuje, a nejedná zejména o právu nemocenských pojišťoven předepisovati doplatky pojistného v případě právní moci dřívějšího předpisu pojistného. Mohla by tudíž pojišťovna, nejde-li o zvláštní případy v zákoně uvedené nebo podle všeobecných zásad přípustné, nastupovati na zaměstnavatele novým platebním výměrem, ukládajícím mu takové doplatky pojistného, jen tenkrát, kdyby tu byly podmínky, za nichž je obecně přípustna obnova řízení (srov. nář. Boh. A 11.885/35).

Žal. úřad nevychází z toho, že tu byly podmínky obnovy řízení a že by dodatečný platební výměr byl vydán na podkladě nových skutečností teprve dodatečně vyšlých najevo, ani z toho, že se tu jednalo o pouhou opravu, přípustnou podle všeobecných zásad, t. j. o opravu chyby ve psaní, počtech nebo jiných patrných nesprávnosti v rozhodnutí nebo jeho vyhotovení, nýbrž má zřejmě za to, že i mimo tyto případy může pojišťovna, shledá-li, že původní předpis byl objektivně nesprávný, diferenci k placení předepsati. Názor ten je však podle toho, co bylo shora řečeno, v této všeobecnosti mylný; že by pak šlo o ony zvláštní případy dodatečného předpisu pojistného, uvedené výslovně v zák. o sociálním pojištění, žal. úřad netvrdí a ze spisů také neplyne.

Č. 11.991.

Živnostenské právo. — Dávky za úřední úkony: Přeměna živnosti nebo zřízení nové živnosti a nových pobočných závodů jako základ pro vyměření dávky?

(Nález ze dne 25. června 1935 č. 13.098/35.)

V ě c: Petr P. ve F. proti zemskému úřadu v Brně o dávku za úřední úkon.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: K opovědi ze 7. dubna 1927 vydal okr. úřad v Místku st-li živn. list z 11. dubna 1927 pro živnost »tkalcovství, výroba a prodej bavlněného zboží všeho druhu po továrnicku« ve F. Na základě tohoto

živn. listu vydal okr. úřad v Moravské Ostravě st-li živn. listy pro vedlejší závody v O., H., P. a V. K další opovědi ze 6. března 1930 byla pak živnost tato, provozovaná na základě živn. listu z 11. dubna 1927, vymazána dne 7. dubna 1930 ze živn. rejstříku a okr. úřad v Místku vydal st-li nový živn. list ze 7. dubna 1930 pro živnost »mechanické tkalcovství, šlichtovna a barvírna po továrnicku, jakož i prodej veškerého textilního, pleteného a modního zboží a prádla«. V důsledku toho vymazal okr. úřad v Mor. Ostravě uvedené čtyři pobočné závody a výměrem z 11. února 1932 vyzval st-le, aby je znovu opověděl, čemuž st-l vyhověl podáními ze 14. března 1932, v nichž zároveň oznámil úřadu jména zodpovědných náměstků pro tyto závody.

Čtyřmi výměry z 22. dubna 1932 vzal okr. úřad v Mor. Ostravě na vědomí zřízení uvedených čtyř pobočných závodů podle § 40 živn. ř. i ustanovení jejich zodpovědných náměstků a uložil st-li za každý z těchto závodů dávku z úředních úkonů podle položky C 12 po 300 Kč a podle položky C 24 po 20 Kč, celkem 1280 Kč. Dalším výměrem z 22. dubna 1932 vzal okr. úřad v Mor. Ostravě též na vědomí, že st-l zřídil na základě živn. listu ze 7. dubna 1930 pobočný závod v H. a že ustanovil pro něj náměstka, a uložil st-li dávku podle položky C 12 částkou 300 Kč a podle položky C 24 částkou 20 Kč, celkem 320 Kč.

K odvolání st-lovu snížil žal. úřad nař. rozhodnutím dávky za každý pobočný závod na částku 220 Kč vzhledem k pravděpodobnému rozsahu živnosti tkalcovské a barvírny, vysloviv, že snížená dávka byla vyměřena nejnižším přípustným obnosem, a dodal: Ježto živn. list, vydaný okr. úřadem v Místku dne 9. listopadu 1931 (správně 11. dubna 1927) zanikl, zanikly i vedlejší sklady a jedná se tudíž o právně nové vedlejší závody.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvažoval nss takto: — — —

St-l dovozuje, že za přijetí oznámení o zřízení vedlejších závodů v O., v H., v P. a ve V. byly dávky, předepsané podle sazební položky C 12 vl. nař. č. 198/1931 Sb., uloženy st-li nezákonně, a to proto, že v uvedených místech prý nebyly zřízeny žádné nové vedlejší závody, ježto tyto závody prý tam existovaly již před vydáním živn. listu z roku 1930 a dávky za úřední úkon byly už z nich jednou zaplacený.

Stížnosti nelze přisvědčiti.

Podání ze 14. března 1932, kterými st-l oznámil okr. úřadu v Mor. Ostravě, že uvedené čtyři vedlejší závody provozuje nyní na základě živn. listu ze 7. dubna 1930, jest pokládati za oznámení o zřízení vedlejších závodů ve smyslu § 40 živn. ř. Právem vyslovil žal. úřad, že tu jde o právně nové vedlejší závody, a právem předepsal sporné dávky, což plyne z této úvahy:

Dne 6. března 1930 učinil st-l opověď u okr. úřadu v Místku, že předmětem jeho podnikání bude »provozování mechanické tkalcovny, šlichtovny a barvírny po továrnicku ve F., a prodej veškerého textilního, pleteného a modního zboží a prádla«. Na tuto opověď mu byl vydán živn. list ze 7. dubna 1930, načež učinil dne 14. března 1932 zmí-

něná oznámení okr. úřadu v Mor. Ostravě jakožto živn. úřadu ohledně uvedených závodů vedlejších. O této opovědi i o příslušných oznámeních ze 14. března 1932 tvrdil st-l již v odvolání a tvrdí i ve stížnosti, že tu nešlo o opověď nové živnosti, resp. o oznámení o zřízení vedlejších závodů, nýbrž jenom o pouhou opravu původního živn. listu, resp. o přesnější formulaci dosavadního živn. oprávnění st-lova z roku 1927, které prý jest totožné s oprávněním podle živn. listu z roku 1930. Toto tvrzení je zřejmě nesprávné a žal. úřad je, třebaš mlčky, právem zamítl. V novém živn. listě z roku 1930 jsou totiž obsažena živn. oprávnění zcela nová (šlichtovna a barvírna, prodej textilního, pleteného a modního zboží a prádla), která v živn. listu z roku 1927 obsažena nebyla a netvořila tudíž předmět živn. podnikání ani v závodě hlavním, ani v závodech vedlejších. Ani oznámení ze 6. dubna 1930 učiněné u okr. úřadu v Místku, ani oznámení ze 14. března 1932, podaná u okr. úřadu v Mor. Ostravě jako živn. úřadu závodů vedlejších, nelze tudíž pokládat za oznámení pouhé opravy živn. listu z roku 1927, resp. za přesnější jeho formulace. Podle svého obsahu jsou to oprávnění, že dosavadní předmět podnikání hlavního závodu i závodů vedlejších bude jiný nežli byl do té doby.

Oznámení o této změně předmětu podniku jak v závodě hlavním, tak i mimo něj nutno pak pokládati za oznámení nové živnosti, resp. oznámení o zřízení nového vedlejšího závodu ve smyslu § 40 živn. ř. Slovo »zřízení« v § 40 živn. ř. neznamena jenom zřízení závodu zcela nového, t. j. takového, který fakticky dosud neexistoval, nýbrž rozumí se jím také rozšíření činnosti již stávajícího vedlejšího závodu na nové obory živnostenské činnosti, neboť i v tomto případě vzniká zde po stránce právní podnik nový, který zde dosud nebyl. O takovémto rozšíření předmětů podnikání má živnostník učiniti živn. úřadu oznámení, neboť i tuto změnu nutno zapsati do živn. rejstříku. Živn. úřad musí pak i v tomto případě postupovati zejména podle předpisu § 40 odst. 3 živn. řádu. Za tuto úřední činnost, kterou živn. úřadu ukládá § 40 živn. ř., předpisuje dávkový řád č. 189/1931 Sb. pod sazební položkou C 12 dávku za úřední úkon.

Právem tedy okresní úřad v Moravské Ostravě jako živn. úřad uvedených vedlejších závodů předepsal st-li dávky podle uvedeného předpisu.

Svůj výrok, že tu jde o právně nové vedlejší závody, odůvodnil žal. úřad tím, že původní vedlejší sklady zanikly, ježto zanikl původní živn. list z r. 1927. Nss nemá příčiny, aby se zabýval oněmi vývody stížnosti, které směřují proti shora uvedenému odůvodnění nař. rozhodnutí a dovozují, že nezanikl ani původní živn. list st-lův z roku 1927, ani původní jeho živnost, ježto se jí nevzdal a nebyla mu úředně odňata. Neboť st-l se v řízení před okr. úřadem v Mor. Ostravě nijak nebránil proti nařízené nové opovědi těchto vedlejších závodů. Okr. úřad totiž výměrem z 11. února 1932 oznámil st-li, že uvedené čtyři vedlejší závody vymazal ze živn. rejstříku, a upozornil st-le, že jejich event. nové zřízení musí znovu opovědět. S tímto požadavkem úřadu projevil st-l výslovně svůj

souhlas v dopise z 19. února 1932 a nemůže proto před nss-em s úspěchem napadati nový zápis vedlejších závodů.

Proti vyměření dávek za přijetí oznámení náměstků u čtyř shora uvedených vedlejších závodů namítá st-l, že předpis těchto dávek (saz. položka C 24 vl. nař. 198/1931 Sb.) jest nezákonný, ježto nešlo o oznámení náměstků nových, nýbrž jenom o konstatování, že náměstkové zůstali nezměněni i po opravě živn. oprávnění. Námitku obdobného obsahu, vznesenou v odvolání, žal. úřad třebas bez zvláštního odůvodnění právem neuznal důvodnou. Jak bylo již shora dovozeno, byl předmět podnikání vedlejších závodů rozšířen na nové obory živn. činnosti a toto rozšíření nutno pokládat za zřízení nových vedlejších závodů. Oznámení, že náměstkové dosavadních vedlejších závodů zůstali nezměněni i po rozšíření jejich živn. činnosti, nelze pak vykládat jinak, nežli že dosavadní náměstkové byli zřízeni za náměstky pro nový obsah živn. podnikání. — Oznámení takové jest tudíž oznámením náměstka ve smyslu sazební položky C 24 vl. nař. č. 198/1931 Sb. — — —

Č. 11.992.

Řízení před nss-em: I. * Proti výnosu min. vnitra, jakožto pouhému intimátu rozhodnutí vlády, může stížnost k nss-u brojiti jen co do otázky, zda intimátem tím bylo rozhodnutí vlády sděleno straně obsahově správně a úplně, čili nic.

Zaměstnanci veřejní: II. * Přiznání vyššího platového stupně téže platové stupnice podle § 196 odst. 7 a § 207 plat. zák. bývalou zsk-í slezskou úředníku v době, než byl plat. zák. č. 103/1926 Sb. na zaměstnance země Slezské recipován, nelze pokládati za jmenování ve smyslu § 212 odst. 2 plat. zák. — III. * Preklusivní lhůty § 151 odst. 7 a 8 plat. zák. č. 103/1926 Sb. počínají běžeti v případech, v nichž výměra služebních (pensijních) příjmů podléhá schválení dozorčím úřadem podle § 212 odst. 4 plat. zák., teprv od doručení schvalovacího aktu dozorčího úřadu. — IV. * Vláda jest podle § 212 odst. 4 plat. zák. příslušnou rozhodovati o schválení rozhodnutí býv. zem. správ. komise slezské stran přiznání vyššího platového stupně téže platové stupnice a určení pensijní základny zaměstnanci země Slezské nad míru stanovenou v § 212 odst. 1 plat. zák., třeba ve výměru zaměstnanci doručeném nebylo schválení to vyhrazeno.

(Nález ze dne 25. června 1935 č. 14.087/35.)

Prejudikatura: ad II. až IV.: Boh. A 8927/30, 9028/31, 9029/31, 10.872/33.

Věc: Ing. Jaroslav V. v O. (adv. Dr. Slavomil Novotný z Moravské Ostravy) proti vládě republiky Československé a proti ministerstvu vnitra o přiznání vyššího platového stupně, výměru výslužného a osobní přídavek k odpočivným platům.